

17 Νοεμβρίου 2014

Θαυμαστό γεγονός του Οσίου Ιωακείμ του Παπουλάκη με τον πλούσιο του χωριού.

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#)

Θαυμαστό γεγονός του Οσίου Ιωακείμ του Παπουλάκη με τον πλούσιο του χωριού.

Όταν ο Όσιος κατά τὰ ἔτη 1833-36 ἔκτιζε τὸν Ἱ. Ν. Ἀγ. Βαρβάρας στὸν Σταυρό, εἶχε ἄμεση ἀνάγκη χρημάτων γιὰ νὰ πληρώσει τοὺς τεχνίτες ἀπὸ τὴν Ἄνωγῆ.

Ἀποφάσισε τότε νὰ τὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν πλούσιον κάτοικον τοῦ χωριοῦ Νικόλαον Πήλικα.

Ὁ Ὅσιος Παπουλάκης πῆγε ὁ ἴδιος στὸ σπίτι τοῦ Πήλικα. Ὁ τελευταῖος ὑποδέχθηκε ψυχρὰ τὸν καλόγερον καὶ τὸν ρώτησε τί κάνει καὶ πῶς πηγαίνει ἡ οἰκοδομή. -Καλὰ, ἀπάντησε ὁ Παπουλάκης, ἀλλὰ μοῦ χρειάζονται χρήματα καὶ ἤρθα νὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ μᾶς εὐκολύνετε νὰ πληρώσουμε τοὺς Ἀνωϊσάνους μαστόρους. -Καὶ πόσα θέλεις καλόγηρε; -Ἐξήντα τάλληρα. -Πῶ! Πῶ! Ἐξήντα τάλληρα! Θέλω μιὰ μέρα νὰ τὰ μετρήσω! Δὲν ἔχω καλόγηρε, δὲν ἔχω! φώναξε ἀνάστατος ὁ φιλάργυρος Πήλικας. -Δὲν πείραζε κυρ-Νικολῆ, ἀποκρίθηκε ἡρεμα ὁ Ὅσιος, ἐμεῖς ἐπιθυμοῦμε νὰ ἔχετε, ἂν δὲν ἔχετε τί πειράζει; Ὁ Θεὸς θὰ τὰ οἰκονομήσῃ· καὶ ἔφυγε.

Ὅμως ἔφθασε ἡ νύκτα γεμάτη τρομακτικὰ ὄνειρα γιὰ τὸν κύρ-Νικολῆ. Ὅλη τὴν νύκτα τυραννιόταν ἀπὸ τύψεις συνειδήσεως γιὰ τὴν ἄρνησίν του πρὸς τὸν Ὅσιον. Μόλις προσπαθοῦσε νὰ ἠρεμήσῃ καὶ νὰ κλείσῃ τὰ μάτια του, ἔβλεπε τὸν Παπουλάκη νὰ ἔρχεται ἀπειλητικὰ πρὸς τὸ μέρος του. Πρὶν ἀκόμη ξημερώσῃ, φώναξε τὸν ὑπηρέτη του Στάθη Κοῦρο καὶ τὸν ἔστειλε νὰ ψάξῃ παντοῦ καὶ νὰ τοῦ φέρῃ γρήγορα τὸν καλόγερον Ἰωακείμ. Ὁ τελευταῖος, βλέποντας τὸν ὑπηρέτη νὰ ἔρχεται, εἶπε:

- Ἀλήθεια Στάθη, ὁ κύρ-Νικολῆς μετενόησε; Μὲ θέλει;

- Μάλιστα Παπούλη μου, τὸν τρόμαξες ὅλη τὴν νύκτα καὶ ζητεῖ νὰ σᾶς δεῖ ἀμέσως.

Ὁ Παπουλάκης πῆγε στὸ σπίτι τοῦ Πήλικα, ὁ ὁποῖος τὸν περίμενε ἀνυπόμονα ἔξω στὴν πόρτα. Φτάνοντας τοῦ φίλησε μὲ σεβασμὸ τὸ χέρι καὶ τοῦ εἶπε:

- Μὲ ἐλάμπαξες (τρόμαξες) ἀπόψε Ἄγιε Καλόγερε. Νὰ ἔχω τὴν εὐχή σου, πόσα χρήματα θέλεις;

- Ἐξήντα τάλληρα καὶ ὅ,τι ἄλλο σὲ φωτίσει ὁ Θεός, ἀπάντησε ὁ Ὅσιος.

Ἀμέσως ὁ φιλάργυρος Πήλικας μέτρησε ἐξήντα τάλληρα καὶ τὰ ἔδωσε πρόθυμα στὸν Ὅσιον. Ὁ ταπεινὸς ἀσκητὴς τὸν εὐχαρίστησε καὶ χαιρόταν διότι ὁ Ὑψιστος ἔφερε τὸν Πήλικα σὲ μετάνοια, εὐεργετῶντας ἔτσι τὸ κτίσιμον τοῦ ἱ. Ν. Ἀγ. Βαρβάρας.

Ἀπὸ τότε ὁ Νικόλαος Πήλικας ἔτρεφε μεγάλο σεβασμὸ πρὸς τὸν Ὅσιον ποὺ τὸν βοήθησε νὰ νικήσῃ τὸ ὀλέθριον πάθος τῆς φιλαργυρίας.

Πηγή: askitikon.eu